

Ο ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Μαίνεται ο ενεργειακός πόλεμος Ουάσιγκτον - Μόσχας με έπαθλο την ενεργειακή αυτονομία -και εξάρτηση- της Ευρώπης. Η Ρωσία επέτυχε ήδη την πρώτη στρατηγική νίκη της στις 8 Νοεμβρίου 2011, όταν εγκαινιάσθηκε ο αγωγός Nord Stream, ο μεγαλύτερος του Κόσμου, που μεταφέρει πλέον ρωσικό φυσικό αέριο στη Γερμανία.

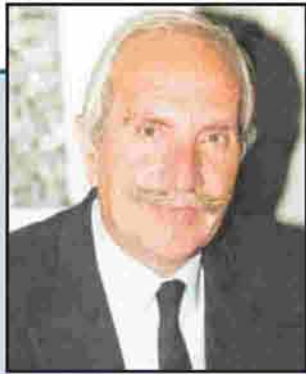
Έτσι εντείνεται ακόμη σκληρότερα -και φωτίζεται- η ενεργειακή αναμέτρηση Ουάσιγκτον - Μόσχας στη Μεσοβαλκανική Ζώνη όπου ο ρωσικός αγωγός φυσικού αερίου South Stream στη Βουλγαρία και στην Ελλάδα αναμετράται με τους αντίστοιχους δυτικούς αγωγούς Nabucco στη Βουλγαρία και TG1 Τουρκίας - Ελλάδας - Ιταλίας στην Ελλάδα. Ήδη η Ρωσία χάνει έδαφος. Βαρύτατο τίμημα πληρώνει η Ελλάδα όπου επιβεβαιώνεται ότι η ενέργεια -και τα οφέλη- λάθη των ηγετών της- καθόρισε τις δραματικές πολιτικές εξελίξεις.

Διεθνείς αναλυτές θεωρούν προέκταση του Καυκάσου και, μετά την «αραβική άνοιξη», της Μέσης Ανατολής τη Μεσοβαλκανική Ζώνη επειδή αποτελεί τον συντομότερο και ασφαλέστερο στρατηγικό διάδρομο προς - από τα πλούσια ενεργειακά αποθέματα της Κασπίας, της Υπερκαυκασίας και της Ρωσίας από τον οποίον θα διέλθουν τόσο οι προγραμματισμένοι ενεργειακοί αγωγοί προς την Ευρώπη όσο και οι άμεσες στρατιωτικές επιχειρήσεις της Δύσης που θα υπερασπισθούν τις ενεργειακές πηγές της και τους αγωγούς της.

Ο χώρος αυτός είναι στρατηγικά κρίσιμος για την Ελλάδα τόσο επειδή αποτελεί τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτισμική ενδοχώρα της όσο και επειδή αυτός στηρίζεται στην Ελλάδα για να εξασφαλίσει ζωτικές ανάγκες του, όπως μεταφορές, ανεφοδιασμός, υποδομές, αγωγοί και στρατιωτική ασφάλεια. Συνεπώς, οι όποιες θετικές ή αρνητικές μεταβολές στη μία πλευρά έχουν άμεση επίπτωση κρίσιμης σημασίας στην άλλη.

Εν προκειμένω υπεισέρχεται και η μεταβλητή του κυπριακού μετά τον πρώτο εντοπισμό μεγάλων κοιτασμάτων φυσικού αερίου στην ΑΟΖ της Κύπρου που συνδέεται άμεσα με την ήδη πλουτοφόρα ΑΟΖ του Ισραήλ. Το σύμπλεγμα αυτό ερευνούν και πρόκειται να εκμεταλλευθούν αμερικανικές εταιρείες.

Το σημαντικότερο βαλκανικό πεδίο όπου Ουάσιγκτον και Μόσχα αναμετρώνται σκληρότερα για την εγκατάσταση των ενεργειακών αγωγών τους είναι η Βουλγαρία. Ο κεντροδεξιός πρωθυπουργός της Βουλγαρίας Μπόικο Μπορίσοφ αναδείχθηκε πανίσχυρος στις διπλές εκλογές του Οκτωβρίου 2011 και εξουδετέρωσε πλήρως την αντίσταση των σοσιαλδημοκρατών οι οποίοι με τον απερχόμενο Πρόεδρο της Δημοκρατίας Γκεόργκι Παρβάνοφ υπερασπιζόνταν τις ενεργειακές θέσεις της Ρωσίας. **Επικαλούμενος διάφορα προσχήματα ο Μπορίσοφ υπονομεύει συστηματικά όλες τις προηγούμενες βουλγαρο-ρωσικές συμφωνίες για τον ρωσικό αγωγό South Stream, τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη, την κατασκευή νέου πυρηνικού σταθμού στη θέση Μπελένε, το διυλιστήριο της ρωσικής Lukoil και τον εκσυγχρονισμό των παλαιών πυρηνικών σταθμών στο Κοζλοντούι. Παράλληλα εγκαθιστά στη χώρα αμερικανικές ενεργειακές εταιρείες.** Έτσι, τον Ιούνιο 2011, η Bulgarian Energy Holding ανέθεσε στον αμερικανικό ενεργειακό γίγαντα Westinghouse να παρατεί-

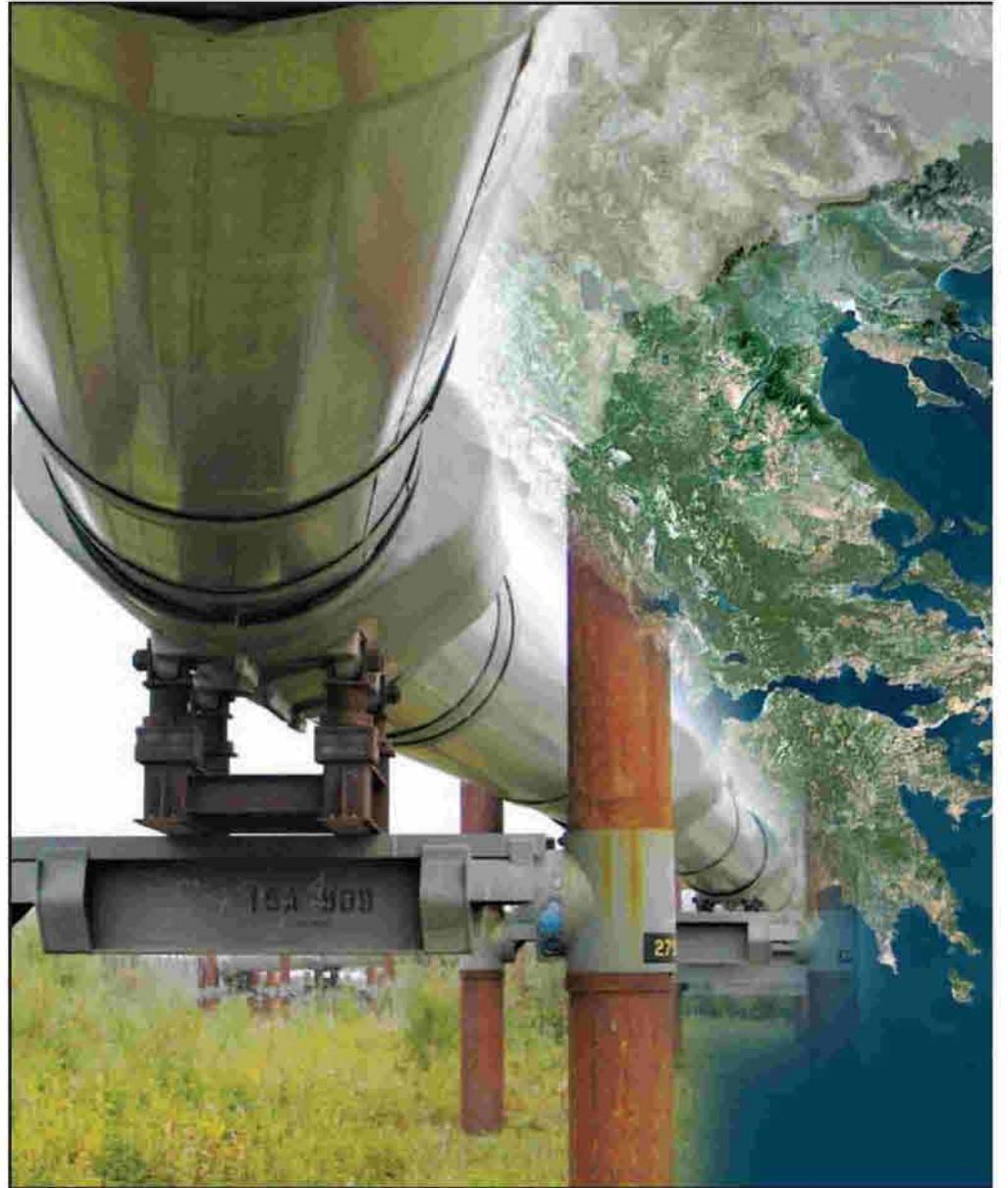
• **ΓΡΑΦΕΙ Ο Ν. Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ**
(Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφος και συγγραφέας)

Αναμέτρηση ΗΠΑ - Ρωσίας

νει τη ζωή των μοναδικών πλέον πυρηνικών μονάδων 5 και 6 του Κοζλοντούι. Αμέσως μετά ο αμερικανικός πετρελαϊκός κολοσσός Chevron ανέλαβε έρευνες για τον εντοπισμό κοιτασμάτων φυσικού αερίου στην περιοχή της Δοβρουτσάς. Ταυτόχρονα η αμερικανική πετρελαϊκή Trans Atlantic Petroleum αγόρασε στη Βουλγαρία το 100% των μετοχών της εταιρείας Direct Petroleum. Με έδρα το Τέξας δραστηριοποιείται στους τομείς πετρελαίου και φυσικού αερίου σε Βουλγαρία, Τουρκία, Ρουμανία και Μάρκο. Τη μεταφορά φυσικού αερίου του Αζερμπαϊτζάν με πλοία από τα γεωργιανά λιμάνια στα βουλγαρικά συζήτησε τον Οκτώβριο 2010 ο Μπορίσοφ με τον πρωθυπουργό της Γεωργίας, η οποία είναι προγεφύρωμα των Αμερικανών στην Υπερκαυκασία. Στις 11 Αυγούστου 2011 οι κυβερνήσεις Ελλάδας - Βουλγαρίας, η εταιρεία ICGB AD και η κοινοπραξία Penspen Ltd. & C&M Engineering S.A. υπέγραψαν το πρώτο αποφασιστικό βήμα για τη διασύνδεση των δικτύων φυσικού αερίου των δύο χωρών.

Τα ζωτικά συμφέροντα και το στρατηγικό διακύβευμα της Ελλάδος στην περιοχή είναι προφανή και κρίνονται από την ενεργειακή αναμέτρηση Δύσης - Ρωσίας. Διακυβεύεται σοβαρά ο πετρελαιοαγωγός Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη και ουσιαστικά ακυρώνεται η στρατηγική συμφωνία Αθήνας - Μόσχας για τον ρωσικό αγωγό South Stream. Αποσταθεροποιήθηκε και αποδομήθηκε ο προηγούμενος Έλληνας πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής επειδή τόλμησε στρατηγική ενεργειακή σχέση με τη Ρωσία. Την οργανωμένη αντίθεση στην ενεργειακή πολιτική του Κ. Α. Καραμανλή αποκαλύπτουν στο WikiLeaks τηλεγραφήματα του Αμερικανικού πρεσβευτού στην Αθήνα, που δημοσιεύθηκαν στην Ελλάδα (Crash 1.11.2011).

Ο Αμερικανός πρεσβευτής αναφέρει σχετικά στην Ουάσιγκτον:

19.12. 2007 Οι κινήσεις του Καραμανλή απέναντι στη Ρωσία αντιμετωπίζονται θετικά από μεγάλο μέρος του ελληνικού Τύπου και του Λαού. Ωστόσο πολλοί ειδικοί στην εξωτερική πολιτική και στρατιωτικοί αξιωματούχοι είναι πιο επιφυλακτικοί και λένε ότι η Ελλάδα ακολουθεί επικίνδυνη πορεία (...) Με τη μετακίνησή του προς υπογραφή συμφωνίας για τον αγωγό φυσικού αερίου South Stream και με τα δουλοπρεπή συγχαρητήριά του στον Πούτιν για τις πρόσφατες εκλογές ο Καραμανλής έχει πάρει θέσεις που δεν είναι χρήσιμες (...) Ο κίνδυνος είναι ότι η Αθήνα, αφού ήλθε πιο κοντά στη Μόσχα, μπορεί να βρεθεί υπό την πίεση των Ρώσων για άλλα θέματα όπως το Ιράν (...) Εμείς ρωτάμε τους Έλληνες πώς μπορεί η Ελλάδα να συμφιλιώσει την υποστήριξη της προς την ενεργειακή σύνδεση Τουρκίας - Ελλάδας - Ιταλίας με τον ανταγωνιστικό South Stream.

30.4. 2008 Ο South Stream υπολογίζεται να κατασκευασθεί στην καρδιά της στρατηγικής ενεργειακής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

22.8. 2008 Ομάδα Ρώσων, στελέχη της αμυντικής βιομηχανίας, προγραμματίζεται να επισκεφθεί την

Διακυβεύονται τα ελ και η Ελλάδα πλήρ • Η ενέργεια όρισε τ

Αθήνα και να συζητήσει την προμήθεια ρωσικών αρμάτων μεταφοράς προσωπικού. Τον Σεπτέμβριο αναμένεται να επικυρώσει η ελληνική Βουλή τη συμφωνία για τον αγωγό South Stream. Έχουμε εργασθεί ώστε να ανατρέψουμε τις δύο αυτές αρρωστημένες καταστάσεις.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008 Το ελληνικό Κοινοβούλιο επικύρωσε τη συμφωνία για τον αγωγό South Stream (...) Πιστεύουμε ότι ο Καραμανλής αντιλαμβάνεται πλήρως τον αμερικανικό θυμό.

5.12. 2008 Νεαροί διαδηλωτές, μαθητές και αναρχικοί, πυρπόλησαν και αφάνισαν την καρδιά της Αθήνας. Στις 21 Δεκεμβρίου 2008, σε άρθρο του με τίτλο Ποιοι τραβούν το χαλί κάτω από τα πόδια του Καραμανλή στην εφημερίδα «Αδέσμευτος Τύπος» ο υποφαινόμενος έγραψε μεταξύ άλλων τα εξής:

Σ ΠΛΗΤΤΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ληνικά συμφέροντα ωσε ήδη το τίμημα ις πολιτικές εξελίξεις

30 Νοεμβρίου, έξι μόλις ημέρες πριν το Σάββατο της εκρήξεως, ο Αμερικανός υφυπουργός Εξωτερικών Μπράιζα, σε ολοσέλιδη συνέντευξή του στον «Ελεύθερο Τύπο», με πρωτοφανή ωμότητα «συνέστησε» στην Ελλάδα να εγκαταλείψει τους ρωσικούς αγωγούς! Ήταν το σήμα. Ο πυροκροτητής βρισκόταν πάντοτε διαθέσιμος στα Εξάρχεια, όπου επί δεκαετίες οι κατ' ευφημισμόν «αντιεξουσιαστές» έστησαν ανεμόδοιστοι αυτόνομο κράτος εν κράτει επιδιδόμενοι σε διαρκή κλεφτοπόλεμο με τους αστυνομικούς. Η Ανομία στην καρδιά της ελληνικής πρωτεύουσας είναι ο μοναδικός στην Ελλάδα σεβαστός θεσμός (...). Ένα μπαμ και η Ελλάδα ανατινάχθηκε!.. Ο «λαϊκός» στρατός όρμισε. Ρήμαξε και έκαψε. Ο θυμωμένος Λαός, όπου δεν τον πλαισίωσε, πάντως δεν τον αποδοκίμασε. Οι τηλεοπτικοί «ταγοί» της Κοινής Γνώμης την τσίπασαν με φωτιά και την πότισαν με χολή. Τα πλήθη έγιναν μάζες. Και επεκράτησε

η αγωγή των μαζών, που σοφά αλλά μάταια ανέλυσε ο Γουσταύος Λεμπόν (...). Είδαμε όλοι, από τον καναπέ, στην τηλεόραση να παίζεται σε συναρπαστικές συνέχειες το προαναγγεθέν έργο ενός προαναγγελλθέντος ανθρωποκνηγητού. Δικαίωμα όλων των πολιτών είναι να παρακολουθήσουν τη συνέχεια επί της οθόνης. Αν δεν αντενεργήσουν, όμως, δεν θα δικαιούνται να παραπονεθούν ότι ο τόπος μας έγινε ένα Φαρ Ουέστ και οι Έλληνες, Ινδιάνοι! (...)

Από την υψηλή σκοπιά του χρόνου και της γεωπολιτικής, φανερώνεται το επιχειρησιακό πεδίο, ο σχεδιασμός του και ο στόχος του. Ο τακτικός στόχος του, σε επάλληλα επίπεδα, είναι διαδοχικά η αποδόμηση του πρωθυπουργού, του πολιτικού συστήματος και εντέλει της Ελλάδος. Το διακύβευμα, όμως, είναι γεωστρατηγικό. Γι' αυτό ο στρατηγικός στόχος του σχεδιασμού είναι η τυφλή υποταγή της Ελλάδος στα γεωπολιτικά συμφέροντα των ΗΠΑ ώστε να εξουδετερωθεί η διείδυση της Ρωσίας και της Κίνας στον ευρύτερο γεωπολιτικό μας χώρο, να παγιωθεί η απόλυτη ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης από τις υπό αμερικανικό έλεγχο ενεργειακές πηγές Κασπίας, Υπερκαυκασίας, Μέσης Ανατολής και να ολοκληρωθεί η προστασία (ασφάλεια / ανεφοδιασμός / επικοινωνία) των αμερικανικών προτεκτοράτων στα Βαλκάνια (...). Η επιχείρηση ψυχολογικού πολέμου στην Ελλάδα ξεκίνησε τον Δεκέμβριο

2007 με την επίσκεψη του πρωθυπουργού στη Μόσχα και, μέσα από διαδοχικά στάδια, οδηγήθηκε στο κρίσιμο σημείο καμπής με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και αποκορυφώθηκε με την έκρηξη των καταστροφικών ταραχών. Τούτο δεν σημαίνει, βέβαια, ότι προκάλεσε τα σκάνδαλα και τις κυβερνητικές αδυναμίες. Σημαίνει, όμως, ότι αξιοποίησε μεθοδικά όλα τα στοιχεία της κρίσεως (κυβερνητικές ολιγωρίες, λάθη, παρασπονδίες, αδυναμίες), τον διεθνή χρηματοπιστωτικό τυφώνα, τις αντικειμενικές δυσκολίες, τις ετερόκλητες αντικυβερνητικές (κοινωνικές, συνδικαλιστικές, κομματικές, δημοσιογραφικές, εκπαιδευτικές κ.ά.) συμμαχίες και την πολεμική εφεδρεία των «αντιεξουσιαστών». Όλοι αυτοί χρησιμοποιούνται εξ αντικειμένου ως μέσα προς επίτευξη του στόχου αλλά είναι βέβαιοι ότι στη μεγίστη πλειοψηφία τους δεν αντιλαμβάνονται ούτε ενστερνίζονται τον ευρύτερο σχεδιασμό και τον τελικό σκοπό. Απλώς χρησιμοποιούνται τσιμπώντας το κατάλληλο δόλωμα / ερέθισμα στον κατάλληλο χρόνο και χώρο (...). Ο καθένας τους χωριστά είναι πεπεισμένος ακράδαντα, από τη δική του οπτική, ότι ενεργεί για το κοινωνικό καλό. Αυτή, όμως, η πεποίθηση τούς καθιστά χειραγώγους άνωθεν εκτελεστές του σχεδιασμού. Δεν συνειδητοποιούν ούτε θα αποδεχθούν ποτέ ότι, ως ξεχωριστή ομάδα δράσης, αποτελούν ένα μικρό μα απαραίτητο κομματάκι του μεγάλου παζλ (...). Οι επιστήμονες διαχειριστές του ψυχολογικού πολέμου συνέλεξαν μεθοδικά και αξιοποίησαν κλασικά όλες τις τρωτές πράξεις / παραλείψεις / υπαναχωρήσεις / δηλώσεις σε όλη την κλίμακα του κυβερνητικού μηχανισμού έως και τον πρωθυπουργό ώστε, μέσω των γνωστών νταβατζήδων των ΜΜΕ, να στρώσουν το χαλί της δημοκρατικής νομιμοποίησης πάνω στο οποίο εκτυλίσσεται σταδιακά η επιχείρηση αποδόμησης (...). Είναι χαρακτηριστικό ότι οι υποθέσεις Ζαχόπουλος και Βατοπέδι (όπως κι άλλες) ήταν πολύ γνωστές σε όλους προ πολλού χρόνου. Κρατήθηκαν, όμως, και συγχρονίστηκαν με το χρονοδιάγραμμα του αποδομητικού σχεδιασμού ώστε κατά την κατάλληλη εκάστοτε χρονική στιγμή να εκραγούν ως «αποκαλύψεις» - γνωστές προ πολλού αποκαλύψεις.

Εναν χρόνο ενωρίτερα ο στενός φίλος του Καραμανλή Ζαχόπουλος, γ.γ. του υπουργείου Πολιτισμού, εκβιαζόμενος για αισχρή συμπεριφορά του, ρίχνονταν από τον εξώστη και πυροδότησε πελώριο ηθικό σκάνδαλο σε βάρος του πρωθυπουργού.

Στις 17 Ιανουαρίου 2008, σε άλλο άρθρο του στην ίδια εφημερίδα ο υποφαινόμενος έγραφε: Ασφαλώς δεν κατασκευάστηκε ο Ζαχόπουλος. Προϋπήρχε (...). Όλα τα τηλεοπτικά υλικά του ήταν γνωστά και σκαστά. Περιφέρονταν από κανάλι σε κανάλι και από εφημερίδα σε εφημερίδα σε πορνό DVD. Όλοι γνώριζαν και όλοι σφύριζαν αδιάφορα. Ποιος Ζαχόπουλος; (...) Τώρα, όμως, ο Καραμανλής «πρέπει» να αποδομηθεί επειδή τολμά να απεξαρτηθεί. Για πολλοστή φορά ετοιμαζόταν να συναντηθεί με τον Πρόεδρο Πούτιν και η συμμαχία Ελλάδος - Ρωσίας είναι ακόμη στρατηγική. Η ανθρώπινη βόμβα Ζαχόπουλος ρυθμίζεται ωρολογιακά και ο ανθρώπινος στόχος της «κλειδώνεται» στο ραντάρ (...).

Το πολιτικό εκκρεμές, μετά 33 χρόνια ιστορικής ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας, ωθείται από την έκρηξη προς τα αδιέξοδα άκρα: το ήδη σοβαρά αυτοπληγωμένο πολιτικό σύστημα έχει διασαλευθεί. Με το νέο έτος γλυκοχαράζει πάλι η εποχή των παχιών αγελάδων. Θνησιγενείς συμμαχικές κυ-

βερνήσεις και προσωποπαγείς συνομοσπονδίες προσκυνητών θα συναπαρτίζουν τις μαριονέτες του Κυρίου ημών και τους συμβασιούχους των ιθαγενών Αφεντικών.

Τον Σεπτέμβριο 2008 ξεσπάει το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Φωτογραφίζει υπουργούς στενούς συνεργάτες του Καραμανλή. Ο πρωθυπουργός τους καλύπτει δημόσια - και μοιραία.

Στις 12 Οκτωβρίου 2008 δημοσιεύεται στην εφημερίδα «Αδέσμευτος Τύπος» νέο άρθρο του υποφαινόμενου που προειδοποιεί:

Έχουμε μίαν υπαρξιακή αποδόμηση του ελληνισμού. Στην ψυχή και στον νου των Ελλήνων καρφώνεται, σαν τον Χριστό στον Σταυρό, η εικόνα - παζλ του Κατακλιτισμού. Η κυβέρνηση, η επομένη άλλη κυβέρνηση, ο τουλάχιστον έμπιστος Κώστας Καραμανλής, η λαϊκή κυριαρχία, αὐτανδρὸ το Κράτος, αὐτανδρὴ η Εκκλησία κι αυτή ακόμη η υστάτη καταφυγή μας, η Ορθοδοξία, έχουν πνιγεί στη Βιστωνίδα - σε μια κουταλιά νερό! (...) Εκτός από τους ντόπιους επιόρκους, ποιοι ωφελούνται; Μακροπρόθεσμα ωφελούνται (...) οι Ηνωμένες Πολιτείες, που, ως σκάφος γιγαντιαίας ισχύος, κατέλαβαν από καιρό και οδηγούν οι αεροπειρατές των αρνησιπάτριδων οκτώ εκατομμυρίων Υπερεθνικών Ελίτ (ή Αλήτ) λαφυραγωγώντας, μέσω του παγκοσμιοποιημένου χρηματοπιστωτικού συστήματος, τους Λαούς (πρώτα τους Αμερικανούς), τους ενεργειακούς πόρους, τα αποθέματα τροφίμων, τα μέταλλα και το φυσικό περιβάλλον του Πλανήτη Γη (...). Όμως, το μαλακό υπογάστριο και τη βάση ανεφοδιασμού αυτού του Μεσοβαλκανικού Διαδρόμου (των αμερικανικών προτεκτοράτων στα Βαλκάνια) αποτελούν η ελληνική Μακεδονία και η Θράκη από όπου μπορούν να διέλθουν προς την Ευρώπη οι αγωγοί ενεργειακών πόρων της Ρωσίας. Γι' αυτό η Ουάσιγκτον βάζει σφήνα στη Μακεδονία τα Σκόπια και στη Θράκη την Τουρκία. Διότι Ευρώπη με Ρωσία σημαίνει αυτονομία από την ηγεμονία της Ουάσιγκτον. Ο Κώστας Καραμανλής τόλμησε τη συμμαχία με τη Ρωσία: υπέγραψε τη στρατηγική συμφωνία για την κατασκευή και διέλευση των ρωσικών αγωγών, παρά τις δημόσιες σφοδρές απειλές της Ουάσιγκτον.

Τώρα βλέπουμε στην τηλεόραση τα επόμενα επεισόδια όπου οι ανθρωποκνηγοί του Συστήματος βρίσκονται εγγύτερα παρά ποτέ στον Καραμανλή. Καλού - κακού, όμως, αποδομούν κι ολόκληρο το ελληνικό πολιτικό σύστημα (...). Προτιμότερο να κυβερνούν απευθείας με τους ιθαγενείς νταβατζήδες τους (...). Τα γραπτά μένουν και μαρτυρούν. Ποιοι τα αμφισβητούν; Αλλά και ποιοι στον καιρό τα κατανοούν; Ποιοι προνοούν; Αυτό ονομάζεται παρακμή.

Η Βουλγαρία ενδιαφέρει, επί πλέον την Ελλάδα, επειδή αποτελεί την κεντρική και την ασθενέστερη πύλη του νεο-οθωμανικού διαδρόμου που συστηματικά διαμορφώνει η Τουρκία κατά μήκος όλης της βαλκανικής χερσονήσου μέχρι τα σύνορα της Ουγγαρίας.

Από το 1990 η Ελλάδα μονοπωλούσε επί 15 συνεχή χρόνια όλα τα στρατηγικά πλεονεκτήματα στα Βαλκάνια, αλλά, δυστυχώς, το πολιτικό προσωπικό της έχασε όλες τις ιστορικές ευκαιρίες και τώρα βύθισε τη χώρα στην καθολική χρεοκοπία, στην αφαρία και στον εξευτελισμό. Μέχρι τις 7 Νοεμβρίου 2011 τουλάχιστον οι νηπιακές πολιτικές ηγεσίες άφηναν τη χώρα ακυβέρνητη στο χείλος της ολικής εθνικής καταστροφής. Ο δυνατός κρίκος των Βαλκανίων έγινε εξίσου αδύναμος κρίκος. Όλα τα ενδεχόμενα παραμένουν ανοικτά.